

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő) utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámolások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A „Torontál” közönségéhez.

Egy negyedéve már, hogy Torontálmegye hazafias közönségének buzgó támogatása mellett, napi lappá alakult át a „Torontál”.

A „Torontál” szerkesztősége tudatában volt e vállalkozás fontos missziójának és nehézségeinek. Egy minden ízében magyar lapot adtunk az olvasó közönség kezébe, mely politikai pártállása mellett a megyei érdekek lelkiismeretes képviselője volt ama nevezetes változás óta, hogy a „Torontál” megújodva és a mai zornaliztikai követelményeknek megfelelő modern átalakulásban folytatja huszonegyedik évfolyamát, és célunk elérésére az anyagi áldozatokban elmentünk a legmesszebb menő határig, fősúlyt fektetve nap-nap mellett arra, hogy jól értesítsünk és a jóízű hangján írjunk.

Az új évszázad kezdetén tehát bizalommal fordulunk a „Torontál” olvasóközönségéhez, abban a reményben, hogy becsületes hazafissággal és lelkiismeretes gondalvaló igyekezetünkben programmunk hű beváltását látva, jövőre is lehetővé teszi azt, hogy lapunk törhetlen szívóssággal folytassa a magyarság és a megyei érdekek képviselőjében elvállalt misszióját.

Nagy gonddal leszünk jövőre is távirati értesítéseink tökéletesítésére, és továbbra is abban a helyzetben lesz a „Torontál” közönsége, hogy a képviselőház tárgyalásairól még aznap délután — tehát az összes fővárosi lapokat egy egész nappal megelőzőleg — értesüljön a lehető legterjedelmesebb távirati közlésekben.

Tárczarovatunkat ezután is az eddigi eredeti és változatos színvonalon fogjuk fenntartani és eredeti, valamint fordított regényeink gondos megválogatásával együtt azon leszünk, hogy e két rovatunkban a család minden egyes tagja megtalálja a magának tetsző szórakoztatva oktató olvasmányt.

Hirrovatunkban igyekezni fogunk Torontálmegye és Nagybecskerek város közéletének hű tükrét adni, tartózkodva minden olyan közléstől, mely lapunkba a személyeskedés tendenciáját és hangját akarná bele vinni.

Közgazdasági közleményeinket, a körülmények lehetőségével számolva, oda fogjuk fejleszteni, hogy „az ország granariumának” vitális érdekei minél jobban istáptoltassanak e fölötté fontos rovatunkban.

Politikai programmunk marad a régi és

minden más meggyőződést tisztelve, rajta leszünk, hogy főlegesen ne politizáljunk, hanem inkább e megye lelkes magyarságának segélyével minél magasabbra emeljük azt a fátylát, mely e jelszavunkat világítja be: Előre és magyarul!

Nagybecskerek, 1892. március 30.

A „Torontál” szerkesztősége.

Április elsejével új előfizetést nyitunk a „Torontál”-ra és fölhívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejárt, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítsák szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál”-t minél szélesebb körben terjeszteni szíveskedjenek.

A „Torontál” előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál” kiadóhivatala.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Kenyér.

(Alkalmi lap az árvamegyei inségek javára.)

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

A vasárnap megjelent összes fővárosi újságok viszhangzanak attól a sok dicsérettől és elismeréstől, melylyel a „Magyar Génius”-nak „Kenyér” című emléklapját fogadták.

Valóban oly fényes e lap, a milyen még magyar nyelven nem jelent meg, akár gazdag tartalmát, akár a külső kiállítás díszét tekintjük.

Ha nem a legnemesebb intenczióktól vezéreltetve jótekonycélra jelent volna meg ez emléklap, még akkor is azt kellene írunk, hogy a szellemnek e gazdag kincstára nem hiányozhatik egyetlen előkelő család asztaláról sem.

A „Magyar Génius”, mely ezt a nagyértékű diszlapot ingyen küldi előfizetőinek, ugyancsak bizonyítja, hogy hétről hétre mindinkább beváltja a hozzá fűzött nagy igényeket, s ma már páratlanul áll az illusztrált lapok között.

A „Magyar Génius”-nak ez a 13-dik száma s külön 1 frtért kapható. Harmincegy lapra terjed és emlékmondatok, versek, novellék alkotják tartalmát, melyet a sok illusztráció még gazdagabbá tesz. A tar-

talom előkelősége az alkalmiságon felülemeli e számot.

A lap élén József főherceg következő sorai olvashatók: „Búsul hazánknak vadregényes, havas bércektől övezett szép vidékének szegény, de szorgalmatos népe, mert eltagadták tőle a zord idő és a föld sanyaru termése, egy évi keserves munkának gyümölcseit és a nyomor legérzékenyebbike: az éhség győtri felsővidéki atyafiainkat. De ne féljetelek, adott az isteni gondviselés kies alföldi rónáinkon annyit, hogy osztozkodhatunk veletek addig is, míg a meleg nap újra megérlelteti völgyeiteknek most árva, hóborított hantjainak csiréit. Ne sirjatok! élnek még és szeretnek magyar rokonaitok.” — Baross Gábor ezt írta: „A munka — kenyér.” — Szögyény László ezt: „Az élet sem szerencsétlenség, sem pusztá gyönyörűség; — egy komoly feladat az, melyet becsülettel teljesíteni kell.” Bánffy Dezső gróf ezt: „A felvidéki éhezőknek mindenek felett és előtt kenyérre és nem elmés ötletre van szükségük, azért szabadjon nekem, ki az első szükségleten kívánok segíteni, az ide csatolt 20 frttal kenyérre való nyújtani.” — Munkácsy Mihály száz forintos utalványa is be van mutatva másolatban. — Zichy Géza gróf ezt írta: „A ki felebarátjának halálát kívánja, az lelkében gyilkolt, a ki pedig szűkölködő embertársát nem segíti,

az a kegyetlen sors büntársa.” — Jókai Mór egy 1856-ban írt lapot küldött: „Az éhhalál szárnyatlan, földön csuszó rém, mely lajhár körmeivel belekapaszkodik áldozatába, hurczoltatja magát vele napokig, míg a kintott lerogyik alatta s elveszi az álmot attól, a ki fetrengve kéri a gyorsan ölkönyörületes halált” stb. Guggenberg ezredes és az új orsz. képviselők közül is sokan küldtek aforizmákat.

Nagyobb cikkekkel, novellékkal, elmefuttatásokkal képviselvek: Degré Alajos, Acsády Ignác, Adorján Sándor, Békefi Antal, Beniczky-Bajza Lenke, Beöthy Zsolt, Gózsdu Elek, Gonda Dezső, Silberstein (Ötvös) Adolf, Szabolcsi Lajos, Zsilinszky Mihály, Relle Iván, Szmrecsányi Miklós, Szatmári Mór, Schvarcz Gyula és még számosan, Hevesi József és Karczag Vilmos szerkesztők tartalmas emlékszámot hoztak össze.

A technikai beosztás is ügyes: van lap, mely csak emlékmondatokat tartalmaz, míg más verset és prózát vegyesen; egy-egy rajz elfoglal egy egész lapot, míg mások a szövegben tarkállanak. Szóval, egyszerű lapozgatásnál is annyiféle talál az olvasó, hogy szívesen néz bele újra meg újra. Eredeti ötlet Porzsoltné Lukács Juliska népszínházi tag e mondata: „Soknak a művészi kenyere olyan, mintha csak — Árvamegyében süttették volna.”

A jogfosztott munkaadó.

Nagybecskerek, április 1.

(—n.) Franciaországban él egy Bovier-Lapierre nevű képviselő, a kinek az a különös bogara van, hogy a munkaadók egy az ő nevét viselő törvény által jogfosztottakká tésenek.

Törvényjavaslata úgy hangzik, hogy minden munkaadó egy hónaptól háromig terjedhető fogsággal és megfelelő pénzbírsággal büntetessék, a ki megtagadja oly munkás szolgálatba fogadását vagy elbocsát munkást azért, mert az illető valamely munkástársulat tagja.

Bovier Lapierre azt adja elő, hogy ez a törvény hivatva van a munkaadók önkénye ellen védelmébe venni a munkástársulatokat vagy munkás-szindikátusokat. A valóságban azonban az lenne e törvény célzata, hogy a munkaadók életre-halálra kiszolgáltatásának a munkástársulatoknak. Mert mi a munkástársulatok célja?

Ezek olyan munkás-szervezkedések, melyek arra vannak hivatva, hogy a bér és a munkaidő kérdéseiben a munkások érdekét egyhangulag, tehát fokozott nyomatékkal védjék a munkaadóval szemben. Midőn tehát a munkaadót kényszeríteni akarnak, hogy csak oly munkásokat alkalmazzon, a kik valamely szindikátushoz tartoznak, — kiszolgáltatják őt ezen egyesületek zsarnokságának és azon fenyegetés alá helyezik, hogy be lesz csúszva, ha szövetkezett munkásai követeléseinek ellene szegül, legyenek azok bár jogosulatlanok.

Mert mit használ a munkadó, ha még úgy állítja is a bíróság előtt, hogy munkásait nem azért bocsátotta

el, mert egy szindikátusnak tagjai, hanem jogosulatlan követeléseik miatt. Az ő vallomása ellen ott lesz a munkások száz vallomása, és a bíró kénytelen lesz ezeknek engedni.

A kamara kétszer megszavazta a Bovier-Lapierre-törvényt, a szenátus kétszer visszautasította azt.

Most harmadszor foglalkozott a kamara az ügygel és újra elfogadta a javaslatot.

Az anarchisták pedig e közben szorgalmasan röpitgetik a házakat a levegőbe és a kamara szavazata a Bovier-Lapierre törvény felett bizonyval csak hozzá fog járulni buzgóságuk felbátorításához...

Az elkeresztelések ügyében ujabbán fölmerült verziókkal szemben illetékes helyről nyert értesülés szerint Vaszary hercegprimás többször említett módus vevendi je épen azt célozza, hogy az egyház tételes tanainak érintése nélkül s mégis békésen oldassék meg az ügy s az e részben folyó tárgyalások semmi akadályra nem találtak.

A katonai elszállásolási törvény revíziója iránt már húzamosabb idő óta tárgyalások vannak folyamatban az érdekelt miniszteriumok közt. Az elszállásolási törvény — 1879:06 tvcz. — öt-öt évenként rendelvén meg a lakberek megállapítását, oly óriási arányokban emelkedtek a lakbereknek ekként történt megállapításával az állami kincstár terhei, hogy e rendszer immár alig tartható tovább fenn s a revíziójának lesz egyik főcélja, hogy az egyszer megállapított lakberek öt évi érvényben maradjanak s csak igen nagy és kivételes változások esetére hagyassék fenn az azoktól időközben való elterésnek lehetőség. A revízióra vonatkozó törvényjavaslat valószínűleg még ezen ülészakban elő fog terjesztetni.

A rajz a fiúmei főhercegi kert egy részletét ábrázolja, kilátással az öbölbe, s mint József főherceg maga írja, következő növények láthatók rajta: Cosos datil, Chame-crops excelsa (gyümölcses), Canal mal tompo, Scoglio San Marco stb stb. A rajz különben is igen gazdag tartalmu s a fényes kiállítású emléklap egyik dísz. Az emléklap ma már minden könyvkereskedésben kapható.

Egy „nagy művész”.

(Egy eredeti premiére.)

— Angolból. —

Az angol főváros délkeleti részének erősen másodrendű tingli-tangljaiban, nemrégiben még az ugynevezett „chairmennek” szerepeltek. Ezek nagyon vidám urak voltak, kik bárki számára mérhetlen adagokban élvezték az italt és még sem teltek el sohasem vele. Az ilyen chairmennek az volt a tiszte, hogy a művészeket bemutassa a publikumnak, a rendet fenntartsa és a garázdálkodókat rendreutasítsa.

Ezt igen nagy szakértelemmel cselekedték, és az erősebb kifejezések természetesen nem hangzottak el hatás nélkül. Ismertem egy ilyen chairmant, ki épenséggel nem született erre a mesterségre. Szelid, álmodozó kis emberke volt és nem tudott uralkodni azon a különösen durva tömegben, mely London délkeleti részében fekvő zenészsarnokának a zömét képezi. Egy este óriási botrány történt.

„Jos Jossop a vigság fejedelme”, egy gentleman, ki általános szeretetnek örvendett, valami okból nem léphetett fel és helyette egy Signorina Ballatinonak nevezett hölgy-

A kereskedelmi miniszter, mint a „Pesti Hirlap” értesül, legközelebb kiváló fontosságú törvényjavaslatot fog a képviselőház elé terjesztetni. A törvényjavaslat tárgyát a Marmarosszigetstaniszlaui új vasúti összeköttetés létesítése fogja képezni.

Fehér Ipoly pannonhalmi főpát csütörtökön visszautazott Szegedre, hogy tanke-rületi ügyeit elintézzé s a vezetést helyettesének átadja. A főpát megerősítése még nem érkezett meg Rómából s így még nem vehette át a főpátságot. Installációja május végén lesz. Az új főpátot tegnap délelőtt, midőn kocsija libériás inasával sietve a Sándor utcán végighajtatott, a képviselőház előtt összegyűlt tömeg tiszteletteljesen üdvözölte.

HIREK.

— A vörös-kereszt-egylet vasárnap április 3-án délután 4 órakor a megyeház kistermében választmányi ülést tart.

— Április, a szeszélyes asszonyok nevé-ről nevezett bolondos hírű hónap, valóságos viczező orgiákat támasztott első napján Nagybecskereken is. A fölültetések és beugratások vén mesterei és kezdő növendékei határtalan tobzódásnak adták át magukat és a délutáni verőfényes órákban már egyre-másra szaporodtak a savanykás arcok és a becsapottság érzésében fejét csóvalók száma. E józü bolondériákból annyival is inkább szívesen emlitünk föl egy nehányat, mert egyiknek sincs semmi köze a — löcsei kalendárium avult anekdotáihoz... Mindjárt kora délelőtt egy fiatal ferjet (kinek meglehetősen vénecske felesége van) azzal szalasztottak a korzóra, hogy siessen, mert ott várja az az epedő szemű asszonyka, a kinek fiatalabb érzeit szenteli egész nap. A lelekszakadva rohanó férj aztán maga elé lömpölyögni látta az — anyósát.. Egy városi tisztviselő délig mintegy három

nek kellett volna képességét a cziterán bemutatni. A kis chairman ezt a műsorváltozást olyan esedező hangon jelentette be, mintha a legmélyebben röstelné a dolgot.

Igy kezdte: „Hölgyeim és uraim! Signorina Ballatinó a világhírű...”

Ekkor egy hang nagy helyeslés között azt kérdezte a karzatról, hogy „Old Josnak” mi a baja, miért nem lép fel? A Chairman nem is hederített a háborgatásra és tovább folytatta beszédét:

... „a világhírű czitera-művész” ... „Min játszik?” hangzott egy panaszos szót a háttérből. „Cziterán!” ismétlé a Chairman, szeliden mosolyogva. Ezt a hangszert ismeri mindenki, a ki valamit tanult.

A vágást kedvezően fogadta a közönség és egy gentleman azt erősítette, hogy ismeri a kérdező családi körülményeit, az anyja jobban szeretett inni, mint a fiát iskolába járatni.

Ez a pillanatnyi népszerűség erőt kölcsön-zött a kis embernek és be akarta fejezni a beszédét.

Ismét elmondotta, hogy a világhírű signorina művész, a cziterán és nem zavartatta magát egy közelülő lady nyilatkozatától sem, ki azt mondotta, hogy még soha sem hallott semmit a művészről felől.

— „Hölgyeim és uraim, az önök kegyes engedelmevel a signorina előadja a cziterán...”

„Menjen az ördögbe a cziterájával!” kiáltott közbe most ugyanaz az ur, ki az előbb is kifejezte óhaját, hogy „Jos Jossopot” kívánja látni.

Ez jeladás volt perczekig tartó általános ordításra, füttyülésre, kurjantásra. A zajból egy vékony hang hallatszott ki, annak a véleményének adva kifejezést, hogy a kö-

Verset veterán és fiatal költők nagy számmal küldtek. Így: Jakab Ödön, Szabó Sándor, Endrődi Sándor, Erődi Béla, Prém József, Hunyadi Margit, Ábrányi Emil, Komócsy József, Szalay Fruzina, P. Thewrewk Emil, Tóth Lőrincz, Szabolcska Mihály, Dóczy Lajos, Ivánfi Jenő, Vészi József, Bartók Lajos sat. Mutatóul ezt a rövidke árva megyei tót népdalt írjuk ki a sok közül, mint népköltészeti terméket az inséges földről:

„Ablakomon rózsátó...
Nagyszekeres erre jó
Üti, veri a gebét,
Még sem hu za szekerét.

Házunk előtt nagy a sár,
Nagyszekeres erre jár.
Erre, erre szekeres,
Engem és mást ne szeress.

Kicsiny ablakom alatt,
A szekeres elakadt;
Ha elakad, itt marad,
Megesküszünk
Három rövid nap alatt.”

Írók, vers- és prózairók 137-en adtak közleményt az emlékszámba (Márki Sándor egy Liszt-reliquiát is). Rajzot 19 művésztől találunk a füzetben. Nagyobb rajzot Baditz Ottótól, Benczur Gyulától, Kacziány Ödöntől, Mesterházy Kálmántól, Peske Gézától, T. hy Antaltól, Tölgyessy Arturtól, Roskovics Ignácztól.

A füzethez külön mellékletként van csatolva Mária Dorottya főhercegnő, József főherceg leányának igen szép rajza.

tuczat üdvözlő levelet kapott abból az alkalomból, hogy öt napi félretett trinkgold pénzével megnyerte a kis lutrit. A levelek egyharmadrésze azzal a refrainnel végződött, hogy „hol találkozunk este?” A dühös ember valamennyit egy világgyűlölő vén ember házához rendelte estére. . . . Egy ismert meghibbant alkalmatosságú öreg férjhez három babát menesztettek teljes felszereléssel. . . . Egy vén kisasszonynak a barátnői elküldték a kinyomatott eljegyzési hírért, melyen a vőlegény nevét Negyven Egyed ur képezte, a mi a megbántott pártáshölgy éveinek számát jelezte nagy indiszkrécióval. . . . Egy a Rothschild-szerű fináncziális állapotoktól idegen uri embernek összemásoltak valamennyi lejárt váltóját és egy bankszolgával elküldték a lakására. . . . Egy pár ugynevezett szép embernek halomszámra küldtek rendezvousra hívó leveleket a legismertebb szépségektől. . . . Egy ismert pápaszemes zsu-gori garçonról egész délig tartotta magát a hír, hogy tegnap este nyolcz színész-nöt pezsgőztetett meg a „Pest“-ben és két cigánybandával huzatta reggelig a „Pletyká”-ni csak én tudok“ című valczert. . . . Egy rokonszenves és népszerű zsurnálistza egész vervvel beszélt el a „Rózsa“ nagy söröző asztalánál, hogy a fentebb említett városi tisztviselő mekkora ügyetlenséget követett el, mikor mindössze csak egy hatost tett a lutrira és most ternót csinált. A kitérő harsány kacaj azt a nagy örömet jelezte, hogy végre egy ujságíró is áprilist járt. . . . Egy szóval vidám jóízűségek vezették be az áprilist Nagybecskereken.

Megrendszabályozott eselések. A rendőrkapitányság közhírré teszi, hogy a mai naptól kezdve eselések esti tíz órán tul csak igazolvány mellett járhatnak az utcán. Igazolvány nélkül a rendőrség kezeibe kerülnek, a hol megbüntetik őket. Egyszersmind felkéretnek

zönség kedvence bizonyára azért nem lép fel, mert adóság maradtak neki az utolsó gázsijával.

Miután a helyzet ilyen vala, kis szünet állott be és a chairman fel akarván használni ezt a percnyi nyugalmat, be akarta végre fejezni mondókáját és gyorsan elkiáltotta magát: „A forró dél dalait“. Erre leült és öklével verte az asztalt.

Signorina Ballatino a forró dél kosztümében lejtett ki most a szinpadra, de nagyon udvariatlanul fogadták, sziszegtek és huhogtak a láttára. Kedves hangszereit kíméletlenül pástétomsütőnek nevezték el és azt a jóakaratu tanácsot adták a hölgynek, hogy távozzon békében. A chairmantól, kit igaz keresztényi nevén „Jimmeenek“ szólítottak, azt követelték, hogy feküdjön le, hogy a kisasszony dalaival alomba ringassa. A signorina hasztalanul tett kísérleteket, hogy játékát megkezdhesse, minduntalan éktelen zívajjal hívták Jossopot.

Ekkor felállott a chairman és csendet kért. Felhívása a legkisebb hatás nélkül hangzott el és így hathatósabb eszközökhöz folyamodott. Egyenesen a zavargók vezéréhez fordult, ahhoz az emberhez, ki legelőször hozta szönyegre a Jos Josop kérdést. Ez az ur egy megbarnult egyén volt, kinézésére nézve szénhordó.

— „Igen, sir“, mondá a kis chairman és ujjával oda mutatott, hol a szénhordó a karzat első sorában ült, ön, Sir, ott a flannel ingben, oh, nagyon jól látom önt, nem engedné meg, hogy a lady megkezdjé műsorát?

— „Nem!“ bögött stentori hangon a szenes ember.

A chairman a villámokat hajító isten állásába vágta magát és leujtólag csak any-

a háztulajdonosok és bérlők is, hogy házuk kapuit esti 9 órakor zárják be, hogy ezáltal a rendőrség ellenörködését ne lehetetlenítsék.

Tisztítják a kaszinókert kutját. Bizonyára sokakra nézve örvendetes újdonságot mondunk akkor, a mikor tudtul adjuk, hogy a városnak ugyszólván egyetlen kutját, a melyből iható víz kerül ki, tisztítják és tatarozzák. A kut tisztítását a rendőrség rendelte el, s ügyelni fog rá, hogy az lelkiismeretesen s szakszerűen hajtassék végre.

Apagyilkosság. A délvidéki bűnök krónikája csak pár napig szünetelt, ma már megint érkeztek be véres merényletek hírei, köztük egy rémes családi harc, a melynek a bűnök legnagyobbja: az apagyilkosság lett a vége. Egy iszákos, korhely fiu emelte föl a kezét az apja ellen, a torontál-megyei Oppován. Már maga is nő, családos ember ez a fiu, a fiatal Zikla József, egy tehetős, jómódu földművesnek fia. Nem sok öröme telhetett benne az apjának. Korhelykedett, egész napokat ott töltött a falu kocsmájában. Ha elfogyott a pénze, hazament, kényszerítette az asszonyt, hogy adjon neki. Azzal aztán folytatta újra a dorbézást. Így tett a mult napokban is. Az apjától különválva élő fiu előbb a feleségéhez ment, midőn elfogyott a pénze. Az adott is neki négy forintot. Azonban ez is kevés volt. Onnan elment az apjához. Attól is pénzt követelt. Az öreg Zikla, a kinek már sok szép bankó forintját elhordta a kocsmába fia, megtagadta. — Nem adok, — mondta — ne igyál annyit. A fiu ismételte kérését, a melyre az apa ismét teljes határozottsággal elutasítván válaszolt. Ifju Zikla József, a kit talán először ért életében ilyesmi, hogy nem kapott pénzt az apjától, ha akart, vak dühében előrántotta a kését s ott az udvaron, a hol álltak, teljes erővel beledöfte az apja hátába. Az öreg ember megtántorodott és elesett. A vad, minden emberi érzésből kivetkőzött fiu reárohant s még egyszer a hátába döfte a kését. Az öreg Zikla József nem is kelt föl többé onnan élve. Meghalt ott nyomban. Az apagyilkos fiu megszökött, de a csendőrség masnap elfogta. A tettet beismerte.

nyit felelt: „Akkor az egész viseletére azt mondom, hogy ön nem gentleman!“

Ez egy kissé sok volt, vagy nagyon is kevés volt Signorina Ballatinoak.

Eddig epedő mozdulattal és a megszokott édes mosolygással állott ott a szinpadon Most azonban látta, hogy tovább mehet, mint a kis chairman, tekintet nélkül női voltára.

A chairmant vén számárnak nevezte és felszólította, hogy kotródjon el az utjából, azután leszállt a közönség sorába és a kezébe vette a saját ügyét.

Nem sok időt pazarolt el a többiekre, hanem azonnal a szenes embernek rontott és megkezdte vala azt a szóharcot, melyre még ma is a legnagyobb csodálattal gondolok vissza.

Istenekhez méltó harc volt az. A szénhordó nem azért tartózkodott évekig London keleti és nyugati részében, vándorlásai közben Billingsgateból — Limehouse Holebe, Petticoat Laneból — Whitechapel Road pálinkás butikjaiban és az éjszakai szállás helyeken kellő adag erős kifejezést, borsos paprikás szólamódot, mosdatlan beszédet tanult el. Kellőleg ismerte azt a magvas beszédmodot, melyben az angol népnyelv is kifogyhatatlan, hogy mint férfi álljon a nővel szemben.

De éppen ugy kisértethné meg egy bárányka a védekezést a hatalmas sas ellenében, mikor annak szárnycsapása a levegőt hasítja. Nyelve hegyével szemközt éte, játszva levette és rátapasott.

Köréje tekerődött, mint egy ostor. Kibontakozott, hogy a másik oldalon ismét körülnyalabolja. Galléron ragadta és felhajította a levegőbe. Estében felfogta és odaütögette a földhöz. Ugy cikázott körülöt e

Most az antalfalvi járásbíróság börtönében van fogva.

Belőtt a kocsmába. Nem valami kellemes dolog mikor az embernek a kocsmában nincs hitele, hanem azért még is ritka dolog, hogy e fölött való elkeseredésében olyanra vetemedjen valaki, mint a milyet tett Ozora községben Fizesán Trifon. Remlang Péter kocsmáros azt mondta neki, hogy nem ad hitelbe pálinkát. Trifon polgártárs ezen mód nélkül felbőszülvén, fejbévágta egy bottal. Azzal aztán hazafutott, előhozta a puskáját s kétszer belőtt a kocsmába. A lövések Remlangnak szóltak, de nem őt találták. Helyette Borka Száva gazdaember rogyott össze, a ki a hogy az ajtóban, állott, mindkét lövést a hatába kapta. Életbenmaradásához nem sok remény van. A vérengző Fizesán Trifont elfogta a csendőrség.

Baross Gábor Aradon. Baross Gábor, kereskedelmi miniszter e hó 11-én Aradra érkezik, hogy az ottani waggongyár megnyitási ünnepélyén jelen legyen. A megnyitást az igazgatóság április 12-én tervezi. Az ünnepélyen az összes részvényesek jelen lesznek.

Irodalom és művészet.

Színház.

Musotte Guy de Maupassant e szenzációs drámája, melyet a kritika a legkülömbözőbb fogadtatásokban részesített, tegnap üres padok előtt került színre a nagybecskereki városi színházban. Csakugyan ugy van, hogy közönségünk a leggyaralóbb operettbe szivesebben elmegy, mint a leg-híresebb drámába. Chacun a son gout. Azok sajnálhatják legjobban, a kik elmulasztották a melyen megrendítő sorsra jutott francia szerzőnek ez utolsó művét megnézni, magán mint minden alkotása, hibái daczára, magán viseli az istenkegyelte lángész nyomait.

A darab meséje igen rövid. Egy fiatal piktor, Jean Martinel, beleszeretett a modelljébe, a szép Musotteba s három évig vadházasságban élt vele. Három év mulva felbomlott a viszony s ő megnősül. Az első felvonás közvetlenül a lakodalom után ját-

mint a villám és tánczolt előtte, mint a lidérczűt.

Gyengéden megérintette a talpát és meg-simogatta a fejét, hogy minden hajaszála az égnek állott és a tagjai megmeredtek. Az emberek, a kik közelében ültek, nem érezték magukat biztonságban és visszahúzódtak a szerencsétlen szenes embertől, egyedül hagyva őt, egyedül Signorina Ballatino nyelvvel:

Ez volt ebben a nemben a legnagyobb-szerű erömütani mutatvány, melyet valaha hallottam. Minden erőteljes kifejezést, melyet ellenfele arczába vágott, abból a czélből mondotta, hogy zavarba hozza a szenes embert. Minden újabb fordulattal csüggedtebbé, gyengébbé tette. A cronometer szerint öt és háromnegyed perczig beszélt a nélkül, hogy egy pillanatig szünetelt volna. Egyszer sem akadt meg. A beszéd kitérés végén nagyszerű végső jelenetül, annyi gunynyal mutatta be a szerencsétlen ember pályáját és jellemét, ugy elhalmozta prófétai átkokkal és szemenszedett káromlással, hogy erős emberek visszafojtották a lélekzetüket és a nők megborzadva takarták el az arcukat.

Azután keresztbe fonta a karjait és ugy állott ott némán; a ház pedig felállott és ujongott feléje, míg csak győzte tudóval.

Ezen az egy éjszakán a legmélyebb homályból emelkedett ki a legnagyobb népszerűség fénylő magaslatára.

Ma a legünnepelebb művész. Már nem Signorina Ballatino a neve s többé nem is játszik a cziterán, hanem utolérhetetlen a „népies alakok“ jellemzésében.

szik. Együtt van fiatal feleségével, midőn levelet kap az orvostól, ki arról értesíti, hogy Musotte haldoklik s utóljára látni kívánja Jeant. Jean enged a haldokló utolsó kívánatának, s elmegy. Ezzel végződik az első felvonás. A második felvonás egy székely szobában játszódik, melyben Musotte halálos ágyán fekszik. A bába meg a dajka emondják egymásnak életük történetét, melyet a színpadon elmondani nem nehéz, de leírni — legalább is nem illik. Musotte kesereg, hogy Jean nem jön, az orvos vigasztalja s végre megérkezik a hön várt piktor, ki a kétségbeesett haldokló nőt szeretetteljes szavakkal biztatja, hogy ne csüggedjen. Musotte arra kéri, hogy vegye magához gyermekét, mely az övé; még egyszer emondja, hogy utolsó lehelletéig csak őt szerette és meghal Jean karjaiban. A harmadik felvonás ismét a fiatal asszony házában játszódik. Jean visszatér, emond ne-jének mindent, visszanyeri szívét s a boldog pár beköltözik saját otthonába.

A darab érdekes és modern. Maupassant egyes helyeken Ibsen-féle szarkazmussal mondja szemébe a világnak az igazságot s az — ha színpadon történik — mindig tetszik az embereknek. „Musotte“ nálunk is tetszett. Balog Etel a czimszerepben eddigi legnagyobb sikerét aratta. Realisztikus alakítása, egyes monoton helyektől eltekintve, mélyen megrendítő volt. A közönség a második felvonás után négyszer kihitta. Büszke lehet diadalára, mert megérdemelte. Jean Martinelt Rónai adta, helyenkint igen szép hatással. Litzenmayer Szidi, a fiatal asszony szerepében igen jól találta el azt a nemes megbocsátó hangot, melyre csak az a nő képes, ki igazán szeret egy férfit. Pompásan adta Cs. Almásy Julia a bábát. Azt a bábát látuk csakugyan, kibem mindig felébred az egykor ünnepezt ballarina, s ki akkor is képes „keringőzéseiről“ beszélni, mikor öt lépésre tőle egy nő haldoklik. Mikei beletörődött Martinel hálátlan szerepébe, Litzenmayer Poldi a dajkát adta sok diszkrétcióval, Iványi pedig szerepe nem tudásával bosszantotta a közönséget, amiben egyébiránt méltó partnerekre is talált. Tisztelet a kivételeknek, de nagyon észrevehető volt, hogy a kisebb szerepek nincsenek jól betanulva, pedig volna rá idő, hiszen ritkán kerül a sor a drámára.

A közönség igen jól fogadta a darabot, s az egyes szereplőket megtapsolta, csak azok a mamák rösteltek egy kicsit, kik elhozták a lányait.

—r.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) A képviselőházi mai ülésén, Bánffy Dezső báró elnöke alatt, folytatták a költségvetés tárgyalását, és a vita folyamán Wekerle Sándor pénzügyminiszter tartá meg exposéját. Nagyarányú beszédében felelt Apponyinak is, egész nyíltan oda mondván neki, hogy a pénzügyi egyensúly helyreállításának érdemét nem vindi kálhatja magának az a párt, mely a kormány pénzügyi politikáját mindig következetesen támogatta. Molnár képviselő beszédére megjegyzi, hogy olyan új tételeket állított fel abban, melyek homlokegyenest ellenkeznek az ellenzéki gazdasági tudomány eddigi irányával. Feltétlenül tagadja Wekerle a gazdasági „végki merülést“, és számos adattal illusztrálja az ellenkezőt. Helfynek azt feleli, hogy a valuta-rendezés semmiféle új közönyt nem teremt.

A pénzügyminiszter ezután jelezte, hogy reformjavaslatokat fog

beterjeszteni a másod- és harmadfokú kereseti adókra nézve, továbbá megszünteti az italmérési kizárólagosságot; a borra és a sörre 1893. január elsejétől, a szeszre nézve később.

Wekerle miniszter nagyszabású exposéját végig nagy figyelemmel hallgatta a ház, a szabadelvű párt pedig a beszéd végén tüntetve üdvözölte a minisztert.

Helfy és Molnár zárbeszéde után következett a szavazás, melynek értelmében nagy többség fogadta el a budgetet a részletes tárgyalás alapjául.

Bánffy elnök jelentette ezután, hogy Csáky Albin gróf közoktatási ügyi miniszter, holnap fog válaszolni Madarásznak a temesmegyei közoktatásiügyi állapotokra vonatkozó interpellációjára.

Ülés vége háromnegyed 2 órakor.

Az újvidéki nők az igazságügy-miniszternél.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) A száztáru újvidéki nődeputációt Sztratimirovics Amália, Sztratimirovics tábornokné vezette ma Szilágyi Dezső igazságügyminiszter elé, és a szerb nők nevében Tomics Jása a gyilkos lapszerkesztő megkegyelmezését kérte, kifejtve, hogy Tomics üldözött. Szilágyi megígérte, hogy személyesen vizsgálja meg az ügyet és jóakarattal biztosította a deputációt.

A szarvasi kerület.

Szarvas, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Haviár Dániel függetlenségi párti, itt ma 43 szótöbbséggel orsz. képviselővé választott.

Merénylet egy nő ellen.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Tegnap éjfélkor a rendőrfőkapitányság épülete előtt egy cilindres uri ember rálőtt egy fiatal nőre, mire elmenekült, de a rendőrök csakhamar elfogták. A rendőrségre vezették ezután mind a kettőjüket, hol a nő azt vallotta, hogy egy portás felesége és a rálőtt uri ember Budáról jövet, hozzácsatlakozott s mindenféle képpen zaklatta, míg végre rálőtt egy revolverből. A férfi a kihallgatás során generálkonznak mondta magát. A rendőrségen ittasoknak vagy örülteknek tartják őket.

Letartóztatott postamester.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Paternics József volt pacsai postamester tegnap este a rendőrség Budapesten letartóztatta a nagykanizsai törvényszéknek 1890. decz. 9-én kelt körözüvénye alapján, sikkasztás miatt.

Bűnvalló bolgár emigránsok.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Szófiából érkezett jelentések szerint, a bolgár kormány az emigránsok két vezérével: Ivánov Koszta volt szófia rendőrfőnök, és Bencev volt katonatisztól fontos adatokat kapott az emigránsok által elkövetett gyilkosságokról, és a Ferdinánd fejedelem és Stambulov ellen szőtt merényletekről.

Ferdinánd fejedelem a bűnvalló leleplezőknek táviratilag megkegyelmezett.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsdeéről.

Budapest, április 1. (A „Torontái“ eredeti távirata.) Buzakinál a sürgős, vetelkedő gyenge, ugyszólván minimális forgalom 8000 mm. Effektiv áru értéke 10 krral csökkent. Egyéb magvak és termények teljesen forgalom híján vannak.

Határidő-üzlet.

Buza őszre 9.40—51.

Buza máj.—jun. 9.25—27.

Buza tavaszra 8.51—52.

Tengeri máj.—jun. 5.17—19.

Zab tavaszra 5.75—77.

Káp. repeze 12.55—65.

Vegyes közlemények.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. márczius 31. Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 46—46½ krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súlyban) 45—45½ kr. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 47½—48 krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. súlyban) 47—47½ krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 47—48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) 46—46½ kr. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 klgrammig terjedő súlyb.) 47—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli súlyban) 46½—47½ krig. Közép (páronként 220—260 klgr. súlyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 46—46½ krig. Sertéslétszám 1892. márcz. hó 27-én volt készlet 152591 drb. 1892. márcz. hó 28-án felhajtott 1028 drb. 1892. márcz. hó 28-án elszállított 1938 drb. 1892. márcz. hó 29-én maradt készletben 151.681 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet esendes.

Budapesti vágómarhavásár, márcz. 31. (A „Torontái“ eredeti jelentése.) Felhajtott 1720 drb szarvasmarha és pedig 1216 magyar ökör, 300 magyar tehén, 22 szerb ökör, — szerb tehén, 8 bivaly és 90 bika. Pótfelhajtás 74 drb. A multhetivel egyenlő felhajtás mellett a mai vásár változatlanul megmaradt árakkal igen lanyhán folyt. Elkelték: Magyar ökrök jobb minőség 27—30, magyar ökrök gyengébb minőség 24—26, tehének 24—26, bivalyok 20—22, bikák 25—30 frtért mmázsánként élősúly szerint.

Szerkesztői üzenetek.

Justus, Nagy-Szent-Miklós. A tudósításokban szigorú tárgyilagosságot kérünk s egyszersmind kérjük, hogy minden jelentőségesebb eseményről szíveskedjék lapunkat azonnal értesíteni. A felmerült készkiadásokat készséggel megtérítjük.

Tudósító, Nagy-Torák. Tudósításait köszönettel vettük s kérjük továbbra is. A fenti üzenet önnök is szól. A küldött cikkek ügyes, de nem lapunk keretébe való. Mást kérünk.

Nem közölhetők: „A félreértett kérdőjel.“ „Az én kollégám.“

Nyilttér.*

Butorszallítás és költözködes.

(131—301)

*) Az e rovat alatt közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta

Jurkovics Aladár.

(27-ik folytatás.)

XVI.

Anna gyorsan futotta át a lap közleményét s mikor a végére ért, szomorúan, némán tette félre az ujságot.

Teljesen tisztán ált előtte a tragédia.

Iván megmentette Oktáv életét. Oktáv tudja ezt s lekötelezettnek érzi magát ezzel az emberrel szemben, a kit barátjának tekint. Sejtelve sines azonban arról, hogy nevének csábítója, az egyetlen folt ennek a különben szeplőtelen életű, tiszta szívű, nyílt lelkű asszonynak a multjában, — Iván. Ez az a szörny, a ki kárhozatba döntötte, megrabolta ártatlanságát s megmérgezte egész életét.

Oktáv bizonyára fentartja Ivánnal a barátságot. Miért is szakítaná meg? Mikor valamennyi üvöltő ellenség között ez az ember volt az egyedüli, a ki pártjára állott, védelmére kelt. Oktáv nemeslelkű s tudja, hogy halálával, elismeréssel tartozik ezért. S így megtörténhetik, hogy ez az ember, a kitől félniök, rettegniök kell, vendégük lesz gyakran s érintkezniök kell vele talán naponként.

Mert Oktáv bizonyára többször fogja őt felkeresni s többször fogja meg is hívni.

Miért is ne tenné? Hiszen bizalma van benne!

És mi történik ezután? Iván rejtélyes, határozatlan és főleg: szenvedélyes. Mindez ideig derekasan viselte ugyan magát. Lovagias volt, tisztességtudó és hallgatag. De vajjon így lesz-e ez ezután is? Az emberi lélek nem kintorna, a melynek egy hengere van s a melyik ugyanazon nótákat játsza mindig, akármeddig csavarják is. Ugy lehet, hogy ez ember bensejében eddig csak apróbb viharok dultak, a melyeket erős akarattal legyőzhetett. De mi lesz akkor, ha a viharok orkánokká fajulnak s törnek-zuznak, rombolnak és pusztítanak mindent, a mi utjukban áll. Ura tud-e majd lenni ezeknek is?

Félő, hogynem.

Hiszen egész életén át rabja volt a szenvedélyeinek, honnan venné hát most az erőt, hogy szembe szálljon velük?

És ha szenvedélyei csak egy pillanatra is urrá lesznek fölötte, egyetlen egy szavával szétzuzhatja, rombadöntheti azt a boldogságot, mely annyi küzdelem, erő és hősiesség önfeláldozás árán szerzetett meg.

Oh nem, ennek nem szabad megtörténni!

Meg kell akadályozni minden áron!

Anna felkelt helyéről s gyengéden ölelte át Lillát, a ki még mindig sirt.

— Ne sirj, édesem! Hiszen nem tehetsz róla! Bűnös nem vagy! Száritsd fel könyvedet s jer, gondolkozzunk inkább azon, hogy miként segíthetnénk a dolgon?

Lilla fejét rázta.

— Semmikép!

— Ne légy kislelkű! Valami módot csak találunk rá! Elvégre is addig gondolkozzunk, míg valami eszünkbe nem jut!

Közül huzta székét Lillához s folytatta:

— Lássuk csak! Azzal, hogy mit kell első sorban tennünk, már tisztában is vagyok! Nos, nem vagy kíváncsi rá?

Lilla intett:

— Igen! . . .

— Oh, de nem mondom ám el addig, a míg sirsz! Majd ha abban hagytad . . . No, bizony! Látott is még a világ siró konferenciát! Ugyan! Emeld fel szépen a fejedet. Nézz rám! Aztán töröld ki a könnyeket szemedből! Az arezod is egészen nedves! Látod! Így! És most még mosolyogj egy kicsit. Kísértsd meg hát! Mindjárt több jó gondolat jut az eszembe!

Lilla csakugyan mosolygott.

Anna tapsolni kezdett örömeiben.

— Most már hát megmondom! Tehát azt gondoltam, hogy első sorban is Ivánt kell eltávolítanunk!

Lilla nagyot nézett:

— Honnan?

Anna nagy komolyan felelte rá:

— Innen! A városból. Az országból!

Lilla ismét mosolygott:

— Bohó vagy! Hiszen nem fog menni!

Anna durezza felelte:

— De igenis, fog! Mennie kell! Akarjunk és ezzel vége!

Lilla elgondolkozott.

Ő is régen törte már ezen a fejét. Ha Iván eltűnnék, elmenne ismét, nem volna mitől félnie s régi boldogsága akkor gyorsan visszatérne.

De hát miként birhatnák erre rá? Erre a kérdésre már nem talált feleletet.

Annához fordult s szórakozottan kérdé:

— S aztán ki tudná őt erre rábírní?

Anna felegyenesedett.

Arca büszke volt s tekintetéből tűz sugárzott elő, a mikor felelte:

— Én!

Lilla kerekre nyitotta szemét:

— Te? . . . Te? — kérdé aztán, mintha nem jól értette volna Anna szavát.

— Igenis én!

— És mikép?

— Irok neki! . . .

Lilla közbeveté:

— Oh, szó sines róla! Irni nem fogunk! Ezt nem engedem! Hiszen ez kész bizonyíték volna a kezében, a melyet bármikor felhasználhatna! Irunk nem szabad! A levél más kezébe is kerülhetne és . . . Nem, nem, ezt nem akarom!

Anna gondolt egyet:

— Akkor hát beszéllek vele!

Lilla ajkai újból bágyadt, szintelen mosolyra nyíltak.

— Mondom, hogy gyermek vagy! Te beszélnél vele? Hol?

— Felkeresem!

— S mit mondasz neki?

— Mindent. Még magam sem tudom egészen. De mindent elmondok neki, a mi csak a lelkenem fekszik. Ha kell, kérni, könyörögni fogok! S meglásd, ő nem lesz olyan kegyetlen! Hallgatni fog rám! Neki van szive s szánakozni fog rajtunk. Igen . . . igen! Felkeresem és beszéllek vele!

Lilla ismét gondolataiba merült.

Csakugyan ez lehetne az egyetlen mód, megszabadulni Ivántól. Ha a lányka terve csakugyan sikerülhetne! Ha Iván csakugyan hallgatna rá!

Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagyikinda — nbeckerekí vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Beckerek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
Budapest ind.		7.00	7.4
Temesvár "		9.50	11.30
Nagy-Kikinda	ind.	6.30	3.3
Karlova	"	4.34	4.1
Beodra	"	4.53	4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03	5.02
Kumán	"	6.33	5.22
Melenceze	"	7.07	5.43
Ellemér	"	7.35	6.01
Nagy-Beckerek	érk.	7.59	6.18
		3002	3012
Nagy-Beckerek—Nagy-Kikinda.		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Beckerek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	"	6.48	7.35
Melenceze	"	7.11	8.08
Kumán	"	7.27	8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52	9.14
Beodra	"	8.27	10.00
Karlova	"	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23	11.12
Temesvár "		—	4.49
Budapest "		8.40	7.20

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain,

Nagy-Beckerek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Beckerek	ind.	8.15	—
Nagy-Beckerek-Bégapart	"	8.22	3.10
Lázárföld	"	8.50	3.48
*Pusztá-Kenderes S. sz. órház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9.16	4.15
Szécsány	érk.	9.29	4.30
	Párdány l. alul.		
Szécsány	ind.	9.39	4.74
Bóka	"	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09	5.22
*Baráchláza 6a. sz. órház	"	10.17	5.34
*Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26	5.46
Györgyháza	"	10.36	5.58
Zichyfalva	"	10.48	6.15
Nagy-Margita	"	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29	7.02
*Temes-Paulis	"	11.37	7.12
Versecz-Rét	"	11.44	7.20
Versecz	érk.	11.48	7.24

Versecz Nagy-Beckerek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.38
Versecz-Rét	"	5.17	2.42
*Temes-Paulis	"	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	"	5.35	3.15
Nagy-Margita	"	6.4	3.23
Zichyfalva	"	6.16	3.35
Györgyháza	"	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50	4.02
*Baráchláza 6a. sz. órház	"	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13	4.19
Bóka	"	7.32	4.36
Szécsány	érk.	7.46	4.46
	Párdány l. alul.		
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa	"	8.48	5.10
*Lajosmajor	"	—	—
*Pusztá-Kenderes S. sz. órház	"	—	—
Lázárföld	"	8.51	5.37
Nagy-Beckerek-Bégapart	"	9.22	6.04
Nagy-Beckerek	érk.	—	6.08

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	"	5.67	10.14
*Fény	"	5.49	10.23
Párdány	érk.	6.01	10.35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.49	3.49
*Fény	"	7.02	4.02
Módos	"	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovics Aladár.

